Balassa-Gyarmat, 1890. január 12. 2. szám. XVIII-ik évfolyam.

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:
Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.
Előfizethetni csupán a kiadóhivatalban lehet B.-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reclamátiók és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.
A lap szellemi részére s a nyilttérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: három hasábos petitsor 5 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközöltetnek.
Bélyeg minden beigtatásnál 30 kr.

Nyilttér garmond sor: 20 kr.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS
A „NÓGRÁDI LAPOK“
1890-IK ÉVFOLYAMÁRA.

Egész évre . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . . 1 frt 50 kr.
Egy hónapra . . . — frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz czimezve — legczélszerűbben postautalványnyal — a nyomatandó példányok s pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb beküldendők.

KÉK LÁSZLÓ, kiadó és laptulajdonos. **HORVÁTH DANÓ,** felelős szerkesztő.

Hogy állunk az ipolyság-b.-gyarmati vasuttal?

B.-Gyarmatra és nagy kiterjedésű vidékére nézve a vasut ma már oly nélkülözhetlen, hogy ha ezen vasut bármely irányú volna is, azért az itteni érdekeltségnek hevülnie és buzdulnia kellene.

Biztos azon kilátás, hogy a szabadalmazott osztrák és magyar államvaspályatársaság az ipolyság-b.-gyarmati vonalat kiépiti, azon esetre ha a nógrádi érdekeltség az elvállalt 49, ezer frt subventiót biztositja. Ezen 49 ezer frt subventiónak záros határ idő alatti biztositásához a társulat feltétlenül ragaszkodik, annyira, hogy ha ezen összeget össze nem hozzuk legalább is marcz. 1-éig a társulat az épitést elodázza, vagy lehet hogy el is ejti.

Gr. Zichy Ferencz, a Zichy uradalom seniora jó példával ment elől; ő az áldozatokat a város és vidék érdekében ujból is készséggel és sziveson megtette, s a régebben felajánlott 10 ezer frtot ujból aláirta. A nagyobb birtokosok az aláirásokat szintén ujból megerősitették. Mint mindenütt, ugy itt is akadnak kivételek. Mert vannak és voltak mindig oly szűkkeblű emberek, kik a társadalomtól tiszteletet, méltatást és mindent arrogálnak, de ők magok, habár tehetnék is, a legcsekélyebb áldozattól viszszarettennek.

Volt alkalmunk az érdekeltségi aláirásokba bepillantani, s azt láttuk, hogy 9120 frt azon összeg, amely a 49 ezer frthoz hiányzik, melyet tehát összehoznunk kell, ha a vasutat komolyan ohajtjuk.

Sokan azzal állanak élő, hogy a társulat enélkül is kiépiti a vonalat! Az lehet, de mikor? Tudjuk, hogy milyen nehézkesek és mennyi szeszéllyel járnak egy nagyszámu tagokból álló igazgatóság intézkedései. A vasuti igazgatóság rövid idő mulva ismét összeül és az lesz az első kérdése, hogy hát meg van e a subventio teljes összegében? Ha erre az lesz a válasz, hogy még nincs meg, akkor az igazgatóság ismét elhalasztja az épitést. Eddig Hontvármegye miatt huzódott az ügy két évig, most Nógrádvármegye miatt fogna halasztást szenvendni vagy két évig.

Ha tehát tudjuk azt, hogy a társulat legközelebb decz. 30-ki igazgatósági ülése elhatározta az ipolyság-b.-gyarmati vasut kiépitését, s ha tudjuk azt, hogy a társulat a közösen megalapitott subventiót föltétlenül követeli és attól el nem áll, nem marad egyéb hátra, minthogy ezt az áldozatot meghozza az érdekeltség és pedig minél előbb.

Az érdekeltség anyagi áldozata hévmérője ily vállalatok prosperátiójának. Az érdekeltségnek áldozatokban is nyilvánulnia kell. Ezen áldozatok azonban hasonlitanak a jó földbe vetett buza szemhez.

9120 frtról van szó. Ezt kell össze hozni B.-Gyarmatnak és vidékének. Nos nem volna szégyen az, ha ezt összehozni nem tudnánk. Nem pirulnának pénzintézeteink, földbirtokosaink nagy kereskedőink, iparosaink sőt még háztulajdonosaink is, ha ily összeget áldozni nem tudnak oly ügyre, mely gazdasági, kereskedelmi és ipari culturánknak egészen más lendületet adna, mely mondjuk meg őszintén, még hiuságunkat is kielégiteni. Mert hisz az már valóságos szégyen, igazi botrány, hogy ily városnak és ily nagy vidéknek vasutja nincs!

Mit irnak az oroszok rólunk?

A „G r a z s d a n i n“ orosz lap legközelebbi száma a magyarokról és Magyarországról a következőket irja:

„Tiz évvel ezelőtt történt, hogy a magyar ázsiai nyelvet Magyarország előbbi hivatalos nyelve — a latin helyett hivatalos nyelvvé tették Magyarországon és Magyarország összes nem magyar ajkú iskoláiba az előadás nyelvéül is behozták. Mi végre és milyen alapon történt ez? milyen jogon? E kérdésre csak egy felelet lehetséges: a z e r ő s z a k j o g á n.

Most már nemcsak a magyar nyelv lett uralkodóvá a magyar iskolában, hanem a kétharmad részében nem magyar elemekből álló Magyarország is alá van vetve magyar igának, a mely semmivel sem könynyebb a német igánál, mert a szlávok s németeknek lévén alárendelve legalább gondolatban azzal vigasztalódtak, hogy kulturális nép alatt vannak; ellenben a magyaroknak lévén alávetve, még e vigasztól is megvannak fosztva, mert a magyarok — vad és kulturátlan nép. És nemcsak vad és kulturátlan ez a nép, hanem ezenfelül még arra is hajlandó, hogy a szlávság ősi ellenségeivel ápolja a szövetséget. Bismarck rég észrevette e sajátságukat és erre alapitotta politikáját Ausztria-Magyarországgal szemben.

Mert ki volt az 1879-ben egyenesen Oroszország ellen megkötött osztrák-német szövetség lelke? Gróf Taaffe? Nem. Ferencz József uralkodó? Szintén nem. Ki hát? Gróf Andrássy magyar miniszter. Ki segitette a törököt, ki dicsőitette Oroszország ellenségeit, ki foglalta el Boszniát és Herczegovinát, ki küldte Coburgot Bulgáriába? Ugyanazok az osztrák-magyar monarchiát vezénylő magyarok. Félnek tőlük Bécsben, mert tudják hogy mit akarnak ők régóta elérni. A magyar reménynek élő megtestesitése — Kossuth még él, és nincs is egyetlen magyar se, a ki Magyarország teljes szabadságáról ne ábrándozněk. És ez a félelem az, a mely Ausztria-Magyarországon fentartja a magyarok uralmát.

Mégis úgy tartja a sors kedve, hogy ez uralom csak ideiglenes legyen. A magyar nemzet szemlátomást és minden évben egyre jobban hal ki. Már is élősdi módjára, a tőle elnyomott szláv népek nedvének rovására kell élnie. A magyarok, mint efféle hamisitatlan ázsiai nép a törökök példájára már a janicsárok rendszeréhez folyamodtak, azaz elveszik a tótoktól ezen szegény és hajléktalan gyermeket és tüzes magyar hazafiakul nevelnek belőlük. Ezek a magyar patrióták vagy janicsárok, aztán a magyar eszme igazi zászlóvivői és a magyarok csakis nekik köszönhetik Magyarországon való uralmukat. Maga Kossuth is tót születésű és nem magyar, s ugyanekkor ő a szlávok legnagyobb ellensége is.

TÁRCZA.

Karácsonyom.

Sok jó estém volt már életemben
Beismerem édes örömest
De még olyan boldogitó nem volt
Mint az alig mult karácsonyest.

Kis fiam ki ügyszólván dadog még
Meglátván a zöld karácsonyfát,
Mely kicsiny volt bár, de mégis fénylett
Ámulatnak adta át magát.

Látva később azt a tarka, — szépet
Mit a kedves kis Jézus hozott
Eddig ámulatba lévő arcza
Vig mosoly, — s kaczajra változott.

Nézni akkor azt a kis teremtést
S' azt az angyalarczot látni meg
Boldogitóbb és magasztosb érzés
Nincs szülőnek, — s tán nemis lehet.

Ily zsiváló érzelemmel telve
Részünkről még egy mit kérhetünk:
Drága nőm és kisded magzatommal
Áldást kérni Istentől nekünk.

L. I.

Reminiscentiák.

— Csevegés a multról a jelennek. —

Nem B.-Gyarmat szép hölgyeivel kezdem soraimat, nemcsak udvariatlanság volna tőlem, hanem gyermekkorom és serdülő ifjuságom kedves emlékeinek megvetése is.

Istenem, Istenem! Milyen boldogok is voltunk, mint gyermekek! Különben ezt könnyű elmondani, mert a legtöbbet gyermekkorunkat tartjuk legboldogabbnak. Még azok is kik jobban szeretik a jelent a multnál, sem tagadhatják, hogy vannak kedves emlékeik, melyekre sziveson visszaemlékeznek, ha a puha karosszékben a mult felett megrengenek s míg nem egy, a jelenben szerencsétlen teremtést ismerek, kiknek ajkára a mult édes mosolyt csal s rosszul esik zord jelenre ébredniök, másrészről a most boldogok s sokszor kevesebbnek tartják a régmult idők emlékeit, mint a legközelebb álló, bár szerencsés jelent.

Mondják meg őszintén hölgyeim, nem találják kissé neveletlségesnek — eltekintve az etiquette-től és a világrendtől, — hogy míg egykor iskolatársnőinknek, illetve barátnőinknek kezet csókolunk, (ellenkező esetben „kiállhatatlanok“ vagyunk) per „nagyság“ szóllitjuk önöket, sőt vannak, a kiknek már csak kalap emeléssel hódolunk.

— Hja kedves barátom! — mondja nekem ünnepélyes hangon az a szép asszony, a kiről lejjebb is lesz szó — az önök leányismerősei, kikhez gyermekkori emlékeik füződtek, már ifju hajadonok kik nőttek fel vagy pedig már b o l d o g menyecskék s már ekkor nem lehet megvetni a világrendet, mely rang és osztály különbséget állit fel s válaszfalat emel a mult és jelen közzé.

Nekem csak az ütötte meg a fülemet, hogy „boldog menyecskék“. — Hát boldogtalanok nincsenek? Különben e kérdést a kaján irigység mondatta velem.

Hm . . hm . . Ha magam még kis fiu volnék és mint ártatlan gyermek előtt beszélnék el az én egykori barátnőim szivük és érzelmeik titkait. Milyen érdekes kötetet lehetne e titkokból összeállitani! Ugyan hölgyeim, tegyenek kisérletet velem. Milyen szépen el tudnám én mondani a régmult, a közelmult és a jelen történetét s milyen szép jövőt jósolnék én Önöknek azokból!

Lám, most csak sejtelmeimre vagyok utalva.

Bella például azt mondaná el, hogy milyen édes volt az első csók, miként vonta az első maga után a másodikat, ez a harmadikat és így tovább, míg a csók a szerelem szenvedélyes szószólójává lett s ebben van kifejezve érzelmeinek története, mert most az ifju asszonyok legboldogabbika.

Miczike fülembe sugná, hogy ő kétszer szeretett. Mint „backfisch“ a katonatiszteket bálványozta, de mint komoly gondolkozásu hajadon a munkás polgári elemhez vonzotta szive. S hogy nem csalatkozott, bizonyitja az a feketeszemű kis bébé, a kit az imádásig szeret.

Margit szép nagy szemeivel azt értetné meg velem, hogy első szerelme még az iskolai majálisokról datálódik. Az a szőke jogász, ki oly keveset törődik most a kisvárosiakkal, a mióta a pesti corsó szépeinek udvarol, — volna a megmondhatója annak, mikép keletkezet ifju szivében a szerelem csábos hajnala. De második nyilatkozása szivének mindjárt komolyabb lett. Itt már félre minden tréfával. Mert elismerem, hogy van a szerelemnek búja, baja, banata, de állhatatosabban szeretni oly valakit, a kitől a legnagyobb akadályok választanak el, — nem tud és nem lehet jobban senkinek. Ragaszkodása és hűsége megérdemli azt a felhőtlen boldogságot, melyet családi élete igér neki.

És most jövök ad fortissimam! Ahhoz a hamis szemű, szőkehaju ördöghöz, alias szép asszonyhoz értem most, a kit nem szeretni egyértelmű volna a kárhozattal. Igen is szeretjük mindnyájan, te is barátom, a ki a kávéházakban a szép „kassirnők“-nek udvarolni jársz, — te is, vén agglegény, ki blazirtságot tettetsz hamar lángra gyuló szived alatt; sőt, még az a papucs kormány alatt nyögő bűnös férj sem vonakodik néha egy-egy bókot oda vágni a szép asszonynak.

Milyen kapóra is jön az most nekem, hogy van egy igaz barátnőm, a kinek van bátorsága nyelvestkéjére venni mindazokat, kik iránt érdeklődünk. De most már nem merek neveket emliteni, mert rólad is te fekete szemű, barna leány azt mondja, hogy szerettél nem egyszer és mert mindannyiszor csalatkoztál, — megfogadtad, hogy ezután „te csalod meg, nem ő téged.“ Hogy ez sikerült, az nem csak érdemed, de elégtételül is szolgál neked.

Rólad, te ábrándos szőke lány, egy csók érdekes történetét mondta el a szép asszony. Szerettél egy csinos barna ifjut, a ki nem tudott róla. Midőn bemutatták neked, te hamis, rózsabimbóból kértél tőle, az ifju viszont csókot kért. No, — és a csók elcsattant ajkadon, a bimbó elszáradt kebleden és a házasság mint a szerelem rózsás láncza megszilárditotta köztetek a csók frigyét.

Még egy kedves leányról akart szólani az én barátnőm, de mert a saját törtenetére ismertem elbeszéléséből, hát azért „csitt“ — legyen hallgatás a jelszó!

Ugyebár ne is folytassam, mert még kikapok.

No nem is folytatom tovább. Pedig hát ártatlan történetkék ezek egytől-egyig, talán egy sincs köztük igaz, hanem, ugy-e bájos olvasó, mégis csak kedvesek azok az — ifjukori emlékek?

Higyjék el, akad köztük igaz is: különben — si non e vero, e ben trovato.

Figaro.

A szlávok lakta Ausztria, egymagában soha sem szánná rá fejét a kalandos politikára, de a magyarok olyan erős lökést adtak neki ez irányban, hogy megállitani öt ez uton felette nehéz. Legalább Ausztria-Magyarország ez ideig, bár kudarczot szenvedet Szerbiában olyan bőven kárpótolta magát Bulgáriaban, hogy minden ujabb és ujabb lépésre aggodalmat támaszt a béke fentartásáért. Ausztria-Magyarország mint a nemzetiségek természetellenes agglomeratuma, önmagában véve gyenge, ámde erős mint eszköz a szláv világra nézve ellenséges erők kezében."

Körorvosi statistika,

a mohorai orvosi körből 1889. évről.

A mohorai közegészségi kör területéről a közegészségi és orvosrendőri ügyekben jegyzett mozgalmat a következőkben adhatom az 1889-ik lefolyt évről:

A kör területén az 1888-dik év zártával a teljes létszám — a régi statistikai adatok és azon évi szaporodás összegezése folytán — kitett 7505 lakost.

Az 1889. év folyamában született 290 egyén, (87-ben 219, 88-ban 314) meghalt 147 egyén, (87-ben 148, 88-ban 131), absolut szaporodás tehát 143, és igy közel 2 %. (88-ban 2½ %.)

Tekintettel arra, hogy 1889. első negyedében a tör több helységét, nevezetesen: Mohorát, Halápot, Surányt, Terényt és Herencsényt vörheny, kanyaro és varisloís keveredetten, továbbá Marczalt, Surányt, Ilinyt roncsoló toroklob látogatta meg, ez év a szaporodási viszonyokat illetőleg, mégis nyereségesnek mondható: s valóban a járványok elleni gyors intézkedéseknek az elöljárók általi buzgó foganatositása lehetővé tette azt, hogy a veszélyes járványok aránylag felette kevés áldozatot vittek el: nevezetesen: 299 járványos megbetegült közül 12 egyén halt el; tehát alig több: mint városok járványon kivüli, rendes viszonyok között elhalni szokott.

Ezen év legkimagaslóbb halottja a 102 éves korában, rövid gyengélkedés után örök alomba szenderült Rozsnyák Borbála halápi lakosnő.

Különféle, — az emlitettem járványos betegségeken kivül — felmerült kórokban kezeltetett 407 beteg; mihez adva a 299 járványos megbetegülést, ez év beteg forgalma 706. Ezek közül hivatalból láttattak el a járványbetegek, ingyenes gyógyittatott 127, havi körjáratok alkalmával elláttatott 64 fekvő, 56 járó beteg.

Védhimlővel beoltatott 283 csecsemő, ujra oltatott 235 11 és 12 éves nővendék.

Az ellategészségügy rendkivülit fel nem mutatott.

Hülyék, hét éven aloli kisdedek és dajkaságba adott csecsemők fölött felügyelet kilencz esetben gyakoroltatott.

Orvosi bizonyitvány kiállittatott 4. Könnyebb-nehezebb testi sértés láttéteeztetett 45 esetben, (887-ben 23, 888-ban 17 esetben, tehát a garázdálkodási statistika fokozatos javulást mutat.)

Közhelyiségek, korcsmák, boltok, vágóhidak, hullaházak, jégvermek és bábasági segédeszközök, szemmel tartatnak hol még hiányok vannak, illetékesek azok, pótlására ismételten figyelmeztettek.

Végre nem mulaszthatom el, ugy az egészségügyi rendészet, mint a közegészségügyi kormányzat elveibe ütköző némely visszásságok leleplezését; „ut audiant consules" Comitati Neogradiensis.

Tény, hogy Nógrádvármegyét, a mult hat évi cyklus erélyes megyei kormánya a leghaladóbb megyék egöikévé tette; alig van megye hazaszerte, hol rövid hat év alatt annyi korszerü alkotás és javitás történt volna, mint épen e megyében. A megyei kormány részéről jövendő biztos orvoslás reményében teszek tehát itt, szükségesnek s hivatásszerünek itélt leleplezéseket.

Körorvosi működésem alatt minden télen s igy a folyamatában is észleltem iskolás gyermekek közt sulyos megbetegülési eseteket: nagymérvü myorheumát, arthritis rheumaticiát, tüdőlobot stb., mik a szülők panaszos bemondása szerint ostyákkali szaladgálás folytán léptek fel.

Tájszokás itt ugyanis, hogy kántortanitók, karácsont megelőzőleg, tehát a leghidegebb és havasabb idényben iskolás gyermekeket mindkét nemből, messze pusztákra söt harmadik falukba is ismételten ostyákkal küldöznek, a kicsinyek a nekik kilátásban álló krajczárokért természetesen sebbel-lobbal nyargalnak tova, gyorsan hevülnek, gyorsan hülnek, futva tátott szájjal lehelnek, s igy természetesen kész a sokszor sulyos betegség. Avagy fiük istálló tisztitásra, lánykák gyermekek dadálására vonatnak ki az iskolából, mik szintügy megbetegülésnek lehetnek okai.

Egy másik szintugy a közegészségügyi kormányzat elveibe ütköző visszásság némely basáskodó gazdatisztől ered, kik fárasztó munkát teljesitő cselédségöknek a 24 órából ritkán engednek 5—4 óra nyugalmat. E túlcsigáztatás is nem egyszer sulyos megbetegülésre vezet.

Végre nem rohatő meg eléggé némely kabátos elem embertelen szokása, mi abban áll: hogy a megbetegült cselédjét nemcsak nem gyógyittatja, hanem egyszerűen, mint használhatatlant, szolgálatából elküldi.

Háritsuk el tehát legalább a könnyen elhárítható megbetegülési okokat, s ha ezt nem tesszük, méltán sujthatja lelkünket a könnyelmü mulasztás bünös tudata.

Hygeia és a humanismus nevében: „audiant consules!!!"

Dr. Iléya Mihály,
körorvos.

Pongrácz Lajos hontvármegyei volt alispán bucsu s a tisztikar nevében lemondó tisztválasztási beszéde decz. 30-án.

Nagyméltóságu Főispán Úr!
Tisztelt Hatósági Közgyülés!

Alkotmányos ujabb törvényeink értelmében elérkezett azon időpont, melyben nmlga mint a megye közönségének bizalmából hat év előtt, részint kinevezés, részint szabad választás utján nyert hivatalainktól meg kell válnunk, tőlük függvén, hogy közülünk azok, kik vagy már hivatalra érdemeseknek fognak találtatni, a megyei közönség bizalmával még egyszer megajándékoztassanak: mondam még egyszer: mert minden valószinüség szerint a mai napon megejtendő szabad választás fogja zárkövet képezni megyénkben is, azon jelen korunkban is tiszteletre méltó ősrégi épületnek, melyet az abszolutismus évszázadokon át eredmény nélkül ostromolt, s melynek köszönhető szerintem is, hogy ugy Európának földabroszán, mint ennek állam életében létezik még egy élő Magyarország!

Itt volna tán helyén most a megyei t. közönség szine előtt számot adni hivatalos s iparkodásunkról, ha nem lenne hivatalos működésünk egy nyitott könyv, melybe a közönség bármely tagja, bármikor betekinthetett, honnan láthatta cselekményeinket, megitélhette tetteinket; melyek lehettek az emberi természet gyengeségénél fogva tévesek, lehettek hibásak, lehettek tán megrovásra méltók: de rosz szándék vagy rosz akaratból nem származok soha!

Es ezen egyet hivatalos eljárásunkat enyhitő körülményt s a jót személyem részére is igénybe venni bátorkodom. — én, ki meg a régi megyei municipium emlőjén növekedve nmlgod és a megyei közönség határtalan bizalmából két izben emeltettem az ujabb institutiókban már jártasabb uj nemzedékből álló tisztikar legfőbb polczára, és mint ilyen legtöbbször tévedhettem, legtöbbször hibázhattam. Ennek tudata, és hajlott koromnal mindinkább növekedő folytonos betegeskedésem rég azon erkölcsi kötelmemnek tekintett határozatra birtak, hogy ez alkalommal 35 évig viselt megyei hivatalos pályámtól végkép vissza lépjek.

Engedje meg tehát nmlgod s a tisztelt közgyülés, hogy megragadva ez alkalmat, mély hálámat kifejezzem első sorban a megye mélyen tisztelt közönségének, hogy eddig is ugy testi mint szellemi gyengeségemet elnézni kegyes volt. Hasonló hálámat fogadja nmlgod, ki irányomban hasonló elnézéssel viseltetni méltóztatott. Es fogadják őszinte köszönetemet összes tisztviselő társaim, kikkel irántam táplált jó indulatunknál fogva a lefolyt hosszú évek során át collegialis jó viszonyban lenni szerencsém volt; de fogadják különösen, itt nyilvánitani kivánt elismerésemet, a hozzám legközelebb állott tiszttársaim, alispáni hivatalomnak szakelőadói, kik engem, mint a régi megye emberét és hivét az ujabb törvények — értem szokatlanabb formáinak — keretében nem egyszer tájékoztatni és szakavatott tanácsukkal ellátni szivesek valának.

Ezek előbocsájtása után nem marad egyéb hátra, minthogy — még egyszer megköszönve mindnyájunk részéről nmlgod s a megyei közönség bizalmát és kegyességét s ugy magam mint összes tiszttársaim nevében, eddig viselt összes hivatalainkról lemondva: a gondviselésemre bizott Hontvármegye pecsétjét és levéltára kulcsát nmlgod kezeibe letegyem.

Fáklyásmenet Lestyánszky Sándor Hontvármegye alispánjának

Ipolyság m. város közönsége f. hó 4-én tisztelt alispánja Lestyánszky Sándor ur tiszteletére tisztelete és szeretete jeléül fáklyás menetet rendezett a melyben a város közönsége kivétel nélkül részt vett, annál is inkább miután a megyei alispán urban egyszersmind a város szülöttjét és első polgárát is tiszteli.

Az ünnepi szónok Sághi Benő közszeretetben álló ügyvéd volt, ki az ünnepeltet következő gyönyörü szónoklattal üdvözölte:

„Midőn Ipolyság nagyközség lakossai, társadalmi állás, vallás és pártkülömbség nélkül e pillanatban előtted megjelennek, együttesen rovunk le egy tartozást, mely elől kitérni nem akarunk, — kitérnünk — nem szabad.

Hontmegyére nézve mult deczember hó 30-ika ünnep volt, de kettős ünnep ez szülővárosodra nézve.

1790. évben pattant fel a francziák fővárosában egy humánus nagy eszme, mely csakhamar Európa összes müvelt népeit, a milliók jobbjainak egész valóját rezgette át.

Ez eszme: „a jogegyenlőség."

A társadalom nagy átalakulásokon ment át, az átmenet, a mint az minden nagy atalakulásoknál történni szokott — sok helyen megkivánta a maga martyrjait.

Örök dicsőségére szolgál a magyar nemzetnek az, hogy e nemzet államot alkotó kiváltságoltjai, a hazaszeretet, és valódi szabadelvüségtől áthatva, önként, minden külső kényszer nélkül, oly intézményeket létesitettek, mely szerint testvérekül fogadva mindazt, ami itt magyar — az állam hatalom kezelését, mint közös vagyont, mindnyájunkkal egyenlő arányban osztották meg.

Az érdek közösség tudata, mely ekként a hatalom kezelésének részesévé tett minden magyart, a nemzet erejét megszázszorozta; ami addig 500 ezer ember tulajdona volt — azt, annak tul mint közös vagyont, 16 millió védelmezte.

És e megosztás folytán senkinek sem szenvedett csorbát örökségi része, mert az osztály tárgyát ma már egy időkön át tartó, és kimerithetlen kincs képezi — ez „a magyar haza szeretete!"

Ha van közöttünk versengés, amint az egy alkotmányos országban kell is hogy legyen — annak czélja nem más, — nem lehet más, és nem szabad másnak lenni, mint hogy bár külön úton, külön eszközök felhasználása mellett — megszerezzük a magyar faj számara mind azon tényezőket, melyekre egy állam fentartó fajnak szüksége van; — hogy a szabadelvüség, szellemi képzettség és vagyonbeli jólét — megzománczozva a hazafiság eszméjével — ezek által egy hatalmas, egy erős, de mindenek előtt magyar államot alkossunk meg.

Hontmegye közéletében a jogegyenlőség elve mult deczember hó 30-án diadalünnepet ült; ama választásnál Hontmegye közönsége, nem az ősök érdemét kereste és akarta az unokákban jutalmazni, hanem kereste a férfiui erényt, jellem szilárdságot, szakértelem, munkásság és hazafiságot, — szive melegével ezt jutalmazta meg.

Erős a hitem, hogy amit a megye közönsége keresett, megtalálta azt Benned!

Ama választás a legszebb értelemben vett demokratia győzelme, azon demokratiáé, mely csak az érdemet jutalmazza.

A győzelem fényes, és nagyszerű, — fényes, és nagyszerü azért, mert itt legyőzött nincsen, csak győztes van, — és e győzelemnek társadalmi állás, vallás és pártkülömbség nélkül, örülünk mindannyian..

Azt mondottam, hogy örömünnep reánk, ipolysagiakra nézve kettős jellegü; ünneppé emelte a Deczember 30-iki választást, az egyenjogúság magasztos elvének megvalósulása; de kettős jellegü az ünnep reánk, ipolysagiakra nézve, mint a kiknek sorából Lestyánszky Sándor hosszas tanulmány, ernyedetlen munkásság, szakértelem, lovagias jellem és hazafiság tekintetében kimagasodván — kiváló tulajdonai elismeréseként a megye első tisztviselőjének egyhangúlag választatott meg.

E választásnak csak egyetlenegy jelzője van; és ez: „az érdem elismerése!"

Engedd meg mélyen tisztelt Barátom nekem, ki fejlődésedet, jó tulajdonaid elbokrosodását gyenge gyermek korod óta, perczről-perczre megfigyeltem, és talán az önhittség vádja nélkül mondhatom, hogy néha-néha hajlamaid és akaratodat irányitottam, most midőn érdemeid oltárára annyi koszorút raktak le, én ugy magam, mint szülővárosod nevében ezen oltára egy szál virágot tehessek le, — e virág: „a nefelejts."

Ne feledd, hogy te e város szülöttje vagy s emelkedjél bármily magasra, mi mindenkor a magunkénak fogunk tartani; — sikereid, bánatod és örömeidnek osztályossai akarunk lenni.

Ne feledd, hogy ezen város tisztelgői között az első helyet szegény jó anyád foglalja el; ki az élet viszontagságai között sokat szenvedett, — a szerető ferj, és gondos apa kora elhunyta folytán érzett fájdalom egyetlen enyhitő forrását találja ama közbecsülésben, mellyel megyéd és szülővárosod lakossága Téged körül övedz.

Mi azt kivánjuk neked:

Legyél szilárd, határozott és abban amit a közügy érdekében helyesnek s jónak találsz — hajthatlan; — de ne zárkózzál el soha mások jó akaró és önzetlen nézete elől.

A társadalmi téren elkövetett dissonanzia megtorlása hivatásodat fogja képezni; — itéleted legyen tárgyilagos és igazságos, de mielőtt sujtó itéletet hoznál — szürd azt át nemesen érző sziveden.

Elvek — és ne emberek után indulj.

Bizonyitsd be, hogy a közigazgatási jogszolgaltatás nem egyeseké — hanem mindnyájunké.

Legyél hü őre a törvénynek, ellenőrzője a törvény végrehajtásának, és igy működésed biztositéka leend az emberiség egy nagy kincsének, melyet közszabadságnak nevezünk.

Kivánjuk végül, hogy egész valódat életed és működésed minden mozzanatát — egyetlen érzés lengje át, és ez: a magyar hazaszeretet legszentebb érzete!

Ezek őszinte szivből eredő kivánságai szülővárosod lakosságának, melyeket ezennel elődbe leteszek, kérvén a Mindenek Urát, hogy Tégedet, hazánk, megyénk, városunk javára és diszére sokáig és boldogan éltessen"

Az alispán ur a beszédre könnyekig meghatva mondott szivélyes köszönetet azon igérettel, hogy bár mily állásra emelje s bár hová vezérelje is a sors, Ipolyság lelkes közönségét szülő városát soha feledni nem fogja s azok iránti szeretete örökké fog élni kebelében.

Fáklyás menet után a városház nagy termében 120 teritékü társas vacsora volt, a melyen az ünnepeltet a város közönsége nevében Herczeg Vincze a város érdemes derék jegyzője lelkes beszéddel üdvözölte a jelen volt társaság nevében pedig Szabó Géza kir tanfelügyelő.

Vacsora után a közönség nagyrésze az alispán lakására vonult, a hol a már nagyobb számban összegyült város szépségeivel a lelkes csárdást viradtig járta.

Hirek és Különfélék.

Személyi hirek. Gr. Degenfeld Lajos főispán ur ő méltósága egész hét folyamán a székvárosban időzött s elnökölt a közigazgatási bizottság által delegált regale bizottsági üléseken, melyekben Sréter Alfréd és Török Zoltán kiküldött bizottsági tagok vettek részt. A főispán, mint értesülünk csak jan. 16-án távozik Losonczra hol e hó végéig marad s folytatni fogja a regale bizottsági üléseket. — Gr. Zichy Ferencz főtárnokmester seniorunk őnagyméltósága jelenleg Fiuméban időzik — kormányzó fia: Gr. Zichy Ágost urnál.

Kinevezés. A bpesti posta-igazgatóság a bujaki postaállomásra Géczy Etelka kisasszonyt nevezte ki, ki is a postamesteri vizsgát a b.-gyarmati m. kir. postafőnökség előtt sikeresen kiállván, — állását legközelebb foglalta el.

Jótékonyság. Nagyméltóságu Gr. Gyürky Ábrahám ur őxcellenciájának neje született Báró Orczy Sarolta urhölgy a mult hó 24-én a kisterennei elemi népiskola egyik termében az iskolás gyermekek részére diszes karácsonyfát állitatott fel. A kiosztott ajándék tárgyak értéke meghaladja a 1120 (ezerszázhusz) forintot s több mint 200 gyermek részesült ajándékban. Lélekemelő pillanat volt; midőn a mit sem sejtő gyermekek előtt megnyilt a fényárban uszó tanterem ajtója. Minden arcz, sugárzott az örömtől, s a szülők hálásan emelték szemeiket a jótékony grófné felé. Ekkor szót emelt Főtisztelendő Deuts Károly kisterennei plebános és iskola Igazgató ur egyszerü, de hatásos és szivből jött szavakkal köszönte meg a nemes Grófnénak jótékonyságát; az egybegyültek előtt igen szépen fejté ki az ünnep fontosságát, őket a hála és szeretet diszes virágainak ápolására buzditá. Az emlékezetes szép ünnepély a jótékony Grófné viharos éljenzései között ért véget.

Negyven évi jubileum. Gr. Zichy Ferencz urnak Magyarország főtárnokmesterének s az itteni senioralis uradalom mostani kegyes birtokosának van egy régi hű embere, aki a főtárnok mester úr oldala mellett és szolgálatában 1890. évi jan. 2-án negyven évet töltött el. Ez a derék férfiu Steinmeyer János,* aki 1850. évi jan. 2-án hivatott a főuri házhoz, s nevelője lett gr. Zichy Ferencz fiainak, névszerint: Gr. Zichy József volt kereskedelmi miniszternek, s a mostani pozsonyi főispánnak, Gr. Zichy Ágost fiumei kormányzónak és gr. Zichy Tivadar párisi követségi tanácsosnak, kik nemcsak édes atyjoknak, hanem az országuk is büszkeségei. Steinmeyer János úr, mint nagy miveltségű és tudományu férfiu s emellett odaadásig hű és teljesen megbizható ember, Zichy Ferencz gróf oldala mellett működött akkor is, mikor a gróf a keleti bonyodalmak fejlődésekor, tehát a legválságosabb időkben, mint nagykövet szolgálta monarchiánkat Konstantinápolyban. Hasznos és hű szolgálatai folytán Steinmeyer János az öreg urnak — most már a legmeghittebb barátja, úgy hogy a róf összes nagy terjedelmű uradalmainak kormányzatát is reá bizta. A senioralis uradalomnak is ő a főkormányzója. A derék férfiu, kinek szépmiveltsége, széles ismeretköre, tapintatos jó modora, minden vele érintkezőt tiszteletre és szeretetre késztet, f. évi jan. hó 2-án ünnepelte 40-ik évi szolgálatának jubileumát és pedig Fiuméban, gr. Zichy Ágost fiumei kormányzó úr palotájában. A kegyeletes megemlékezés ezen szép ünnepélyét maga a gróf és fiai rendezték. Részünkről is ez alkalomból minden jót, hosszú és boldog életet kivánunk a derék férfiúnak, aki nagyhirű urának valóságos Mikes Kelemenje!

Tisztelgés az alispánál. Városi elöljáróságunk az ujonnan, közbizalommal megválasztott alispán urat ebből kifolyólag, valamint az újév alkalmából is üdvözölni óhajtván, Reményi Károly főbiró úr vezetése alatt vasárnap testületüleg tisztelgett. Visszatekintőleg az utóbbi évnek megyei és városi szempotból momentuozusabb eseményeire, s reflectálva azon rövid és mégis sokat mondó szavakra, miket az alispán úr megválasztatásakor a törvényhatóság termében mondott: a városi főbiró úr erőt és egészséget kivánt ő nagyságának a közjóra irányuló nemes és nagy feladatai megvalósitásához, biztositván egyszersmind, hogy mennyiben a helyhatóságok kötelességhű munkássága is megkönyebbiteni hivatva van a sikeres közigazgatást: B.-Gyarmat város képviselete és elöljárósága e tekintetben elmaradni nem fog. Az alispán úr meleg szavakban köszönte meg az elöljárósága által a város nevében tolmásolt jó kivánatokat, s viszont üdvözletét küldi a jó igyekezetű polgárok, városi képviselők és elöljáróknak, biztositván egyszersmind mindazok iránt, miket a városbiró úr hivatkozásában fölemlitett. Azután kezet szoritva a tisztelgőkkel, velük a város ügyei iránt érdeklődő beszélgetésbe bocsájtkozott.

Madách Imre emlékünnepély. A polgári iskola által f. é. január 19-én d. e. ½ 11 órakor a polg. isk rajztermében rendezendő Madách Imre arczkép leleplezési és emlékünnepélynek sorrendje: 1.) megnyitó beszéd tartja Kövy Tivadar, iskolaszéki elnök; 2.) Hymnus, énekli a fiukar; 3.) Emlékbeszéd, tartja Druga József polg. iskolai tanitó; 4.) Megnyugvás a sorsban, Madách I-től, szavalja Walter Erzsébet IV. oszt. tanuló; 5.) Ima, Bánkbán czimű operából, énekli a leánykar; 6.) Madách I. ember tragoediájának Évája, alkalmi beszéd tartja Madarász Margit polg. iskolai tanitónő; 7.) Nem féltelek hazám, Madách Imrétől szavalja Streiberger István V. oszt. tanuló; 8.) Szózat, énekli a fiukar; 9.) Zárszó és pályatételek kihirdetése Tomeskó Nándor polg. iskolai igazgatótól.

Uj egyházi felügyelő. A nagy-kürtösi ev. egyház legközelebbi közgyűlésén Tihanyi Ferencz vármegyénk tisztelt főjegyzőjét választotta meg felügyelőjéül.

Hajtóvadászat. Zsélyben, a gr. Zichy-féle senioralis uradalmi területeken jan. 7. és 8-án nagy hajtóvadászat volt. A vadászati jogot ezen területre nézve gr. Zichy Ferencz senior úr őnagyméltósága Scitovszky János alispánunkra ruházta át, aki ebből eredő házigazdai jogánál fogva a vadászatra a környék legjobb vadászait hivta össze, számra nézve mintegy 20-at. Ennek tulajdonitható azon eredmény, hogy mintegy 80 nyul és két róka tereltetett le. A vadászat végefelé majdnem szerencsétlenség történt. Sándor Géza, a b.-gyarmati kir. törvényszék elnöke egyszerre csak felkiált: „Megvagyok lőve!“ Nagy volt erre a rémület. De mindenki nagy örömére a törvényszéki elnök úr nem volt meglőve, csakis egy meggyengült sörét tévedt el a vadász lineából szemöldökéhez, melyet eléggé érzékenyen, vérfolt hátrahagyásával ütött meg. — A vadászat után fényes estebéd volt a tisztartói lakban, mely alkalommal Scitovszky alispán úr gr. Zichy Ferencz őnagyméltóságára mondott gyönyörű toasztot. A vadásztársaság a grófhoz táviratilag menesztett üdvözletet Fiuméba. A vadászat utáni fényes estebéd menuje jan. 7-én: 1. gulyás leves burgonyával. 2. Sonka. 3. Vadkacsa. 4. Sült borjuhús compot és salátával 5. Nyúlpecsenye czitronnal. 6. Pulyka uborkával. 7. Túrós csusza. 8. Fánk. 9. Gyümölcs. 10. Feketekávé. — Jan. 8-án pedig: 1. Gulyásleves gombóczczal. 2. Vaddisznó torma és hecsepecsesel. 3. Borjuszelet czitronnal. 4. Vesepecsenye sült burgonyával. 5. Malacz uborkával. 6. Kappan compot és salátával. 7. Túrós haluska. 8. Almapite. 9. Piskóta szeletek. 10. Gyümölcs. 11. Kávé.

Farsangi hirek. A losonczi, gácsi és füleki járások községi és körjegyzői által az országos jegyzői árvaház javára Losonczon, a vigadó disztermében, 1890. évi februar hó 15-én zártkorú tánczvigalom rendeztetik. — A mult év farsangját — mint tudjuk, a trónörökös váratlan sajnos elhunyta zavarta meg; ez évben, szerencsére, ily országos gyász nem bánt bennünket, és igy reméljük, hogy a társadalmi és családi szempontból szükséges, ős időktől fogva hagyományos farsangi mulatságok, tánczvigalmak elmaradni nem fognak. Megyei bált volt alkalmunk már egy-kettőt megemliteni, a székvárosiak közül pedig most közöljük és pedig örömmel, hogy a harmadéve oly kitünően sikerült, tavaly azonban éppen a fenti okból nem ismételt lámpabált az idény közepén meg fogják tartani. Előre is ajánljuk tehát azt ugy a helybeli mint a vidékiek szives figyelmébe, mert a jó, sőt a nagyobb világitást bizonyára mindenki szivéből kivánja s a jövedelemből, valamint 2 év előtt, felállitva; és sokszor javára válik e rendszeres kivilágitás a mi igen tisztelt vidékbeli urainknak is.

Tüzeset. Szerdán este 9 óra felé közlárma riasztá meg a már-már nyugodni készülő székvárosi lakosságunkat; nem lehetett ugyan semerre sem látni a tüzet, de hogy ily baj van, azt a harangok kongatása s a tüzoltók trombita-jelzése kétségtelenné tette; s mert a rosz hir gyorsan terjed, mégis csakhamar megtudtuk, hogy a szécsényi utcza végpontján: Králik János szorgalmas furó-faragó-épitő gazda háza fogott tüzet. Hogy ezt a toronyból is későn vették észre s hogy ennélfogva a különben mindig legügybuzdóbb önkénytes tüzoltóegyletünk is kissé későn jelent meg a vész helyén: azt határozottan a napok óta uralkodó vastag ködnek tulajdonithatjuk, növelvén a szemkápráztató csalódást az épp ekkor fölkelő holdvilága is. Szerencsére a baj már helyzeténél fogva teljesen lokális volt, s a jó szomszédoknak Schultz Lajos parancsnok vezetése alatt a rendszeres tüzoltók jövén aztán szegitségükre: a kigyult ház fedelén kivül más nem esett a tüznek áldozatul; még a melette álló szalmafedelű szinket is megmentették. A vész helyén ott láttuk járási új főszolgabiránkat Baintner Arnold urat; a városi főbirót; Plachy István szolgabirót és mint mindig Wizner Mihály m. kir. honvéd őrnagy urat is segédtisztjével; hogyha netalán a vész ugy kivánná a honvédlegénységet kirendelhesse. A tüz oka eddig ismeretlen.

Az a.-sztregovai csoportban decz. 30-án tartott pótválasztáskor Kralik helyébe megyebizottsági tagnak Dr. Melicher Ferencz kir. ügyész úr választatott meg.

Halálozás. Wurtzler Vilmos 83 évében Terbegeczen január 4-én elhunyt. — Dr. Bach József Nógrádmegye tiszteletbeli főorvosa, szécsényikör körorvos január 9-én elhunyt. Béke hamvaikra.

Népesedési mozgalom. Az elmult 1889-dik évben B.-Gyarmaton a rom. kath. anyaegyház kebelében született 67 fiu, és 71 leány összesen 138, meghalt 57 fi és 58 nő összesen 115, a szaporodás tehát 23. Házasságra lépett 22 pár. Megelőző évben a szülöttek száma volt 126, a meghaltaké ugyancsak 115, az állapot tehát 12-vel roszabb, mint a tavalyi. Törvénytelen gyermek született 16 fiu, 22 leány, együttvéve 38, (1888-ban 34. Mindkét szám elijesztőleg nagy a törvényesekéhez aránylag.) Az ev. anyaegyházb n 1889-ben született 40 fi, 25 nő együttvéve 65, meghalt 24 fi és 29 nő, együttvéve 53, a szaporodás tehát 12. Eskettetett 23 pár. Megelőző évben a szülöttek száma volt 60, a megholtaké 43. Törvénytelen gyermek született 1889-ben 7, 1888-ban 8. Az izraelita hitközség kebelében született az utolsó évben 73, meghalt 63, szaporodás 10. (1888-ban született 93, meghalt 47.) Eskettés volt 14, tavaly 17. A gör. kel. szerb egyház kebelében történt anyakönyvi adatokat meg sürgetésünk daczara nem kaptuk meg. és igy a teljes egybevetést még nem közölhetjük. Czélja és értéke azonban e számadatoknak mindenesetre csak abban fog rejleni, ha a különböző egyházak létszámait is továbbá némely még hiányzó érdekes adatot megszerezve figyelembe véve százalékok szerint fognak az esetek kitüntetetni mire nézve lapunk és a haladás egyik jóbarátját, a munkálat elkészitésére már felkértük.

A legnagyobb magyar lap. A magyar hirlapirodalom az utóbbi tiz esztendő alatt oly óriási haladást tett, a minőt Europa egyetlen országában sem tapasztalhatunk. A művelt nyugoti országokban tiz esztendővel ezelőtt már meg volt a kifejlett, megizmosodott sajtó, mely a nemzetek életében egyik leghatalmasabb kultur-tényező, de a magyar sajtó csak fiatal korát élte. Azóta a magyar zsurnalisztika fölemelkedett arra a magaslatra, a melyen bátran fölveheti a versenyt a legkifejlettebb angol, német és franczia hirlapirodalommal. A magyar nemzet közélet terén mindenütt érezhető ennek a hatása és a legnagyobb szükkebelüség kellene ahhoz, hogy ezt valaki megtagadja. És ennek a csodálatos haladásnak az úttörője a legnagyobb magyar lap, az Egyetértés volt. A magyar hirlapirodalom mai kifejlettségét kétségtelenül annak köszönheti, hogy az Egyetértés már kezdettől fogva, csaknem két évtized óta, szakitva a régi magyar zsurnalisztika chablonnal, egy uj irányt kezdett, s megteremtette Magyarországon az ugynevezett informativ rendszert, a mely az egész európai sajtónak alaprendszerét alkotja. E lapnak csodálatos sikerei utánzásra birták a többi magyar lapokat, s a magyar sajtó rátért arra az irányra, a mely a leghelyesebb, a leggyakorlatibb, a leghasznosabb. A magyar zsurnalisztikának kifejlesztésében megizmosodásában az Egyetértésnek oly rendkivüli érdeme van, a melyet eléggé méltányolni alig lehet. A laikus ember alig képzelheti el, hogy minő óriási áldozatokba kerülhetett a legnagyobb magyar lapnak az, hogy elvégezze az úttörőnek, a magyar hirlapirodalom megreformálásának ezt a nagy munkáját. Az áldozatok nagyok voltak, de a kitüzött czél sikerült s az egyetértés nem csak hogy megreformálta a magyar sajtót, de egyúttal továbbra is vezetője maradt a magyar zsurnalisztikának s a közönség nagymérvü pártfogása a későbbi években megkönnyitette feladatát s lehetővé tette, hogy a legnagyobb magyar lap nemcsak tövé tette, hogy a legnagyobb magyar lap nemcsak az országban, hanem a külföld előtt is imponáljon. A ki figyelemmel kiséri a külföldi lapokat, láthatja, hogy azok a magyarországi viszonyok egyik kiváló kútforrásaképen az Egyetértést használják; mert ez a kitünően szerkesztett óriási lap a szó teljes értelmében imponál a külföldnek. Mikor néhány évvel ezelőtt Floquet, a hires franczia államférfi Budapesten járt, s megtekintette a f. város nevezetességeit meglátogatta az Egyetértés szerkesztőségét is. Végigjárta a szerkesztőség összes helyiségeit, megnézte a nyomdát, megnézte azt a roppant rotácziós gépet, a melynek egész Austria-Magyarországban nincsen párja, beszédbe ereszkedett a szerkesztőség tagjaival s mind a huszonnégy belső munkatárstól tudakozódott a viszonyok felől, s aztán kezébe vette az Egyetértést, megnézte az óriási lapot, s azt mondta: „Erre a lapra büszke lehet Magyarország; ilyen lapunk nekünk francziáknak nincsen.“ És tényleg nincsen. Valamint hogy az angol Timest kivéve nincsen a világon ujság, a mely nagyságra, zsurnalisztikai beosztásra a közlemények terjedelmére, tipografiai szépségre, s különösen az informativ rendszer gondos és czélszerü megvalósitására nézve olyan lenne mint az Egyetértés. Kétségtelen tény az, hogy a magyar zsurnalisztika az utolsó tiz esztendő alatt megszerezte azt a hatalmat, a mely egy művelt országban a sajtót, mint a közvélemények hivatott organumát joggal megilleti, és kétségtelen az, hogy a magyar sajtónak e kifejlett, kitágult, megérdemelt hatalmi jogkörében az Egyetértés maga egy külön nagy hatalmasságot képvisel. Független politikai irányánál, az idők és körülmények minden változásaiban megőrzött függetlenségénél, tapintatánál és tisztességénél, körültekintő figyelménél, s a közönséggel szemben való csaknem csodálatos áldozatkészségénél fogva olyan magaslatra emelkedett ez az ujság, hogy az ország politikai és társadalmi mozgalmaiban hangadó, irányadó és a legtöbb esetben csaknem döntő szerepe van. A magyar zsurnalisztikai körökben valóságos legendákat beszélnek azokról a dolgokról, a miket ez az ujság csinált; belső dolgozótársai, belföldi és külföldi tudósitói annyira azonositják magukat a lappal, hogy az Egyetértés e tekintetben egyedül áll az egész magyar zsurnalisztikai világban s nincsen az országban ujságiró, a ki el ne ismerné, hogy az Egyetértés jólértesültség, megbizhatóság, komolyság és jó izlés dolgában az első lap Magyarországon. Ennek az óriási lapnak kultur-missiója volt, a melyet betöltött, s megmaradt a vezérszerepe, a melyet fentart és úgyszólván nem is igényel tőle más lap. Teljes függetlenségét, a mely erkölcsi erejének egyik alapját alkotja, megőrizte mindig, megőrizte annyira, hogy bár az ország egyik nagy pártjának, a függetlenségi és 48-as pártnak mindig a leghathatósabb és leghivebb támogatója volt és maradt: megőrizte függetlenségét még e pártal szemben is csakhogy az egészséges, önálló, józan kritika befolyásától megóvja teljes cselekvési szabadságát. Az Egyetértés olyan lap, a mely a szó teljes értelmében feleslegessé tesz minden más napi lapot, mert az olvasó megtalál benne mindent, a mi egy ujságolvasót csak érdekelhet. Nincsen Magyarországon ujság, a melynek annyi belföldi és külföldi levelezője lenne, nincsen magyar lap, a melynek annyi távirata lenne, nincsen magyar lap, a mely az eseményeket olyan részletesen, olyan pontosan, olyan körültekintő gonddal közölhetné, mint az Egyetértés. Hetenkint megjelenő irodalmi, tanügyi és mezőgazdasági rovatait oly szakértelemmel szerkesztik, hogy e rovatok minden szakértő embernek imponálnak. Állandóan két regényt közöl, s ezek megválogatásában oly a dolgokat hoz, a minők alig méltányolhatók eléggé. Alig jelenik meg a külföldön valamely hires író regénye, az Egyetértés megbizottja már ott van, hogy megszerezze a forditási jogot. Tárczarovatában kiválóképp ismeretterjesztő dolgokat közöl, s ebben mellette van az egész hazai tudományos világ. Hirrovata a legpontosabb és legelkülismeretesebb szerkesztésre vall, a mi nem csoda, hiszen az Egyetértés-nek nem kevesebb mint huszonnégy belső dolgozótársa van, a kik valamennyien tudják azt, hogy mit kiván az oly olvasó közönség, mint a minő az egyetértés köré csoportosul. És van mindezeken kivül az Egyetértés-nek egy óriási érdeme s ez az, hogy az összes magyar lapok közt az egyetlen, a mely az ország közgazdasági rovatában a magyar iparnak, kereskedelemnek és mezőgazdaságnak legcsekélyebb mozzanatára is kiterjeszti gondosságát. A kereskedelmi világ ezen kivül nagy méltánylással látja, hogy az Egyetértés-ben a külföldi közgazdasági életnek is kiválló, gondos, részletes, pontos és gyors értesitőjére talál. Mindezek a dolgok és sok más jelenség odahat, hogy a legnagyobb magyar lap az Egyetértés, a mely mindenek fölött első sorban magyar, egyúttal a legjobb magyar lap is legyen. Figyelmeztetjük olvasóinkat az Egyetértés-nek alább közölt előfizetési felhivására.

HORVÁTH DANÓ.
felelős szerkesztő.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a

„ZÖLD FÁ“-HOZ

czimzett Zichy vendéglőt átvettem s azt vasárnap folyó hó 12-én este 7 órakor megnyitom, törekedni fogok az igen tisztelt vendégeim megelégedését jó és izletes olcsó ételek, valamint jó italok és pontos kiszolgáltatás által kiérdemelni.

Szives pártfogásért esedez:

Dániel András,
vendéglős.

3690—1889 tkvi. sz. **Árverési hirdetményi kivonat.**

A b.-gyarmati kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhirré teszi hogy Luby Mátyás néhai Domann Ferencz ismeretlen örökösei képviseletében mint végrehajtatónak továbbá Goldschmid Lina a b.-gyarmati takarék pénztár és Golka György csatlakozott végrehajtatóknak id. Turcsan János s Leszeniczki János végrehajtást szenvedő elleni 478 o. é. frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a b.-gyarmati kir. törvényszék területén lévő B. Gyarmaton fekvő következő ingatlanokra az árverést elrendelte, ugyanis:

1) a b.-gyarmati 1319-ik tjkvben Leszeniczki János nevére jegyzet I. 1—19. szám 1 keted árbéri kültelekre 1312 frt kikiáltási árban.

2) a b.-gyarmati 705 tjkvben id. Turcsan János nevére irt 3 sorsz. 3190 helyrszám a. dézsmamentes szőllőre 22 frtos kikiáltási árban azzal, hogy az 1319 tjkvi I. 1—19. rend sz. ingatlanra 5984—885 sz. a. Turcsan Pál javára betáblázott jogot megelőző követeléseknek fedezetére 1500 frtnyi vételári összeg a b.-gyarmati 705-ik tjkvben ugyanazon sz. a. betáblázott jogot megelőző követelések fedezetére 31 frtnyi összeg a végrehajtási törvény 169 §-a értelmében megállapittatik és kimondatik, hogy ha jelzett ingatlanok a fenti személyek jog fentartásával oly árban adatnának el mely a megelőző tételeket nem fedezi, árverés hatálytalanná válik, és az ingatlanok Turcsan Pál 5984—885 sz. jogának fentartása nélkül a kitüzött határnapon ujabban elárvereztetnek.

Továbbá ha Domann Ferencz örökösei érdekében az árverés meg nem tartatnék, az a csatlakozottak ugyanis a b.-gyarmati takarék pénztár érdekében 1000 frtnak Goldschmid Lina érdekében 80 frtot követelésének és Golka György érdekében 100 frtos követelésének s járulékainak kielégitése végett ha kivántatni fog; megtartandó, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890 évi január hó 24-ik napján d. e. 10 órakor a b.-gyarmati királyi törvényszék telekkönyvi pertárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-tóliját, készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitottés az 1881. novem. hó 1-én 3333-ik szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

B.-Gyarmat, 1889. október 20-án a b.-gyarmati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

3957—889. tkvi szám. **Árverési hirdetményi kivonat.**

A b.-gyarmati kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy a b.-gyarmati takarékpénztár igazgatósága mint végrehajtatónak Schoffan Schvarcz Felsenburg Regina ismert örökösei Schoffan Charlotte Johanna kiskorú Goldstein Mária Johanna és Gyulának gyámja Goldstein Sámuel és az ismeretlen örökösök részére rendelt ügygondnok Luby Mátyás ügyvéd végrehajtást szenvedő elleni 381 o. é. frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a b.-gyarmati kir. törvényszék területén lévő B.-Gyarmaton fekvő a b.-gyarmati 25-ik telekkönyvben Schoffan Schvarcz Felsenburg Regina nevére irt I. 315 helyr. sz. a. ház s beltelek e 1551 frtnyi kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi január hó 31-dik napján d. e. 10 órakor a b.-gyarmati kir. törvényszék tlkvi pertárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-t, illiját vagyis 155 frt 10 kr készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-jén 3333-dik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság B.-Gyarmaton 1889. évi november hó 16-án.

Fontos regále bérlőknek.

Rum, szilvórium, törköly- és

seprőpálinka

ugy nemkülönben mindennemü

likőr, szeszesital és eczet

hideg uton minden készülék nélkül előállitható

VATTERICH ARNOLD

Budapest, Dohány-utcza 3. szám

(az izr. imaház átellenében)

a jutalomdijazott essenczirák és ätheri-kus olajok által

Vizahólyag, glycerin, bor-zamat, sav-talanitó por, borszinek, borszesz, derítő por és mindennemü borbetegségek el-leni szerek raktára.

Kezelési utasitások és árjegyzék ingyen.

Szesz megtakaritására való pálinka-erő-sitő esszenczia. 1—5

Ügynök felvétetik.

A N.-HALÁPI határban Fajcsik József örököseinek 61 hold tagositott birtok gazdasági épületekkel szabadkézből azonnal eladó, a venni szándékozók értekezhetnek *Kummer József* mohorai birónál.

1 drb. takarékpénztári,
2 drb. takarék és hitelintézeti,
1 drb. népbanki részvények osztalékkal együtt eladók.

Hol? megmondja a kiadó-hivatal. 1—3

A magy. általános takarékpénztár részv.-társaság

Budapest, V. József-tér 8

Befizetett alaptőke 1 millió frt.

Elfogad további intézkedésig:

Betéteket takarék-könyvecskékre

4½% ellen és pedig:

500 forintig 8 napi felmondás ellen
3—4 nagyobb összegek 30 „ „ „

A kamat-adót az intézet viseli.

Bevonul

a zord téli idő, hosszas estéivel; ki ne találna ilyenkor kellemes szórakozást a zenében és kinek ne volna bármely ünnepélyes alkalomra a legkedvesebb meglepetése, ha a szeretteitől egy czélszerü hangszert kapna? —

Hangszer-ipartelepem, mely hazánkban a legnagyobb képességü vállalat, nemcsak zenészek és művészeknek szolgál legczélszerübb bevásárlási forrásul, hanem feladatul tüztem ki magamnak, hogy műkedvelők és olyanok, kik ezen idény alatt valamely hangszert maguknak elsajátitani kivánnak ezt könnyen és csekély áldozatok árán megtehessék, sőt olyanok számára is gondoskodva van, kiknek épenséggel nem módjukban valamely hangszert megtanulni. Kinek semmi zenei képessége sincsen, mechanikai hangszereim segélyével élvezetteljes estéket szerezhet magának. Mindennemü hangszerek és zenélőmüvek javitása szakszerü pontossággal elvégeztetik és ócska hangszerek cserébe is elfogadtatnak. Kivánatra nagy képes hangszerkatalógusom ingyen és bérmentve megküldetik, melyben bővebb felvilágositás található. Harmonikáról külön árjegyzék jelent meg.

Sternberg Ármin

9—10 legnagyobb képességü hangszerkészitési ipartelepe

Budapest, VII., kerepesi ut 36. szám.

„EGYETÉRTÉS“

Huszonnegyedik évfolyam.

Legnagyobb politikai napilap.

Megjelen minden nap, tehát hétfőn és ünnepek után is.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy hónapra — — — — — 1 frt 80 kr.
Három hónapra — — — — 5 „
Hat hónapra — — — — — 10 „
Egész évre — — — — — — 20 „

Előfizetések bármily naptól kezdve teljesithetők s legczélszerübben postautalványnyal Budapestre, az „Egyetértés“ kiadóhivatalába (Kecskeméti-utcza 6. szám) küldendők.

2 - 3

Hentesüzlet változás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására adni, hogy az eddig „Zichy“ fogadóban levő hentes üzletemet, a néhai Doman Mór, most Berczeller Mór úr házába tettem át. — Becses pártfogásukba ajánlva

teljes tisztelettel

2—3 LÉVAY SÁNDOR.

ELSŐRENDŰ

fürdővendéglős kerestetik.

A pöstény-tepliczi nagyvendéglő azonnal, egy vagy több évre kibérelhető.

Feltételek a fürdőbérlőnél: **Winter Sándor** Ipolyságon, és Budapesten: **Kátser Sándor** irodájában: Váci-körút 23. sz. megtudhatók! 1—3

„Máriazelli gyomor cseppek“

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnál.

Védjegy.

Utólérhetlen hatásu szétvágytalanság, gyomor gyengeség, bűzös lehelet, szv nyu felböfögés, szél rekedés, (Kolika) gyomor hurut, gyomor égés, gyomor homok és dara képződés, tulságos elnyálkásodás, sárgaság, undor és hányinger eseteiben, megszünteti a főfájást (ha az a gyomor elrontásától származik); gyomor görcsöt, kemény székelést, székrekedést, az étel s itallal túlterhelt gyomrot kitisztitja, elűzi a bélférgeket, a gyógyit lép, vese, máj és aranyeres bántalmakat. — Egy üveg ára, használati utasitással együtt 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Központi szétküldési raktár: Brády Károly gyógyszertára Kremsier (Morvaország).

Ovás! A valódi Máriazelli gyomor cseppek sok félekép utánoztatnak s hamisittatnak, s ezért valódiak gyanánt csak azok fogadtassanak el, melyek üvege, egy vörös, s a fenti védjegygyel ellátott papirba van csomagolva, s melyek mellékelt használati utasitásán az is fel van tüntetve, hogy az Kremsierben, Gusek H. könyvnyomdájában nyomatott.

Máriazelli Labdacsok. A Keményszékelés és székrekedés ellen, évek óta legjobb hatásuaknak bizonyult labdacsok is, sokféle képen hamisittatnak, tehát ezek vételénél is vigyázni kell a fenti védjegyre s Brády Károly, Kremsieri gyógyszerész név aláirására, melyek minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tekercs 6 dobozzal 1 frt. A pénz előleges beküldése után, 1 tekercs 1 frt. 20 Kr., 2 tekercs 2 frt. 20 Kr., 3 tekercs 3 frt. 20 Kr. ért, csomagolás s postabér mentesen küldetik meg.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacsok nem titkos szerek, a gyógyható anyagaiknak összetétele, minden használati utasitásban fel van sorolva.

A Máriazelli gyomorcseppek és Máriazelli labdacsok kaphatók

B.-Gyarmaton: Kanitz Ödön a „Magyar Koronához“ czimzett gyógyszertárában; **Ipolyságon:** Berko István és **Szécsényben:** Pokorny Pál urak gyógyszertáraikban

Kitűnő,

vetésre alkalmas sörárpa kisebb és nagyobb mennyiségben kaphatók KONDOR JÓZSEF gabonakereskedőnél Balassa-Gyarmaton. 2—10

Eddig felülmulhatatlan.

MAAGER W.

csukamáj-olaja

(Leberthran)

Maager Vilmostól Bécsben.

A legelső orvosi tekintélyek által megvizsgáltatván, könnyen emészthetősége miatt a gyermekeknek is különösen ajánlható és mint leglisztább legjobb, legtermészetesebb és leghathatósabbnak elismert szer ajánltatik tüdő- és mellbetegség, görvély, sömör, daganatok, bőrkiütések, mirigybetegségek, elgyengülés stb. ellen. — Egy üveg ára 1 forint. — Kapható a gyári raktárban: Wien, III. Bezirk. Heumarkt 3: C.,

Kapható Balassa-Gyarmaton: CSERVENYÁK GYÖRGY és KANITZ ÖDÖN gyógyszerész uraknál.

„KÉPES CSALÁDI LAPOK“

Szépirodalmi és ismeretterjesztő **képes** hetilap.

Felhivás a müvelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok“ jelenleg már az ország minden vidékén, a legtöbb müvelt magyar közönség rendes házi barátja. Közkedveltséget és elterjedtséget az altal érte el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne. — „Hölgyek Lapja“ czimü mellékletünk, a nők hü tanácsadója és szellemi titkára, a háztartás, a gazdászat, a kertészet, a konyha, házi orvos, házi állatok és a divat köréből megbecsülhetetlen közleményekkel kedveskedik. — A „Képes Családi Lapok“ képei, a legelső művészek ecsetjének köszönik létöket. — A „Képes Családi Lapok“ a lehető legjobbat igyekszik nyujtani, és hogy hivatásának megfelel, azt legjobban bizonyitja, immár 11 évi fennállása, mit hazánkban egyetlen egy hasonló irányú lap nem volt képes elérni. — Minden laphoz egy külön, könyvvé köthető regény-melléklet van csatolva, mely évenkint, 3—4 legjobb iróinktól származó becses regényt képez.

Előfizetési árak a „Képes Családi Lapok“ „Hölgyek Lapja“ czimü divatlap s „Regény“ melléklettel együtt: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Előfizetéseket (a hó bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala, Budapest, V. Nagykorona-utcza 20. szám.

A „Képes Családi Lapok“ hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, akik ez iránt — legczélszerübben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

Teljes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk.

A „Képes Családi Lapok“
szerkesztősége és kiadóhivatala
5—6 Budapest, V. Nagykorona-utcza 20. sz.

4214—1889. sz. **Árverési hirdetményi kivonat**

A b.-gyarmati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Hirschler Adolf, Frigyes és Ede végrehajtatónak, valamint a b.-gyarmati népbank, Grünbaum Jakab és Ullmer Mór csatlakozott végrehajtatóknak, néhai Szondy Henrikné szül. Gaby Johanna ismert örökösei Gaby Nándor és Gaby Ferencz, úgy az ismeretlen örökösök részére 5303—886. p. szám alatt kirendelt ügygondnok Farkas Ferencz ügyvéd végrehajtást szenvedők elleni 513 frt 7 kr tőke és járulékai iránti végrehajtási ügyében a b.-gyarmati kir. törvényszék területén levő, B.-Gyarmaton fekvő alábbi ingatlanokra 3273—88. sz. hirdetmény folytán 1888. december 30-án megtartott árverés 80—889. sz. I-ső birósági, és azt helyben hagyó 13604—89. sz. kir. táblai végzések folytán megsemmisittetvén, ujabbi árverést rendelt, 1 ör a b.-gyarmati 1013. tjkvi I. 1. sor 844. hr. szú 644 népsor számú házra, beltelekre, s kertre 2400 frtnyi kikiáltási árban. 2-or ugyanazon tjkönyvi II. 1. sor 833. hr. szá. 645. nép sor számú házra, beltelekre és kertre 4540 frtos kikiáltási árban azon hozzáadással, hogy ha Hirschler Adolf és társai az árverést meg nem tartják, az a b.-gyarmati népbank 400 frtos, Grünbaum Jakab 200 frtos és Ullmer Mór 23 frt 45 kr, illetve 10 frt 50 kros követeléseik és járulékaiknak kielégitése végett bármelyiknek kivánatára 1890. évi január hó 21-ik napján d. e. 10 órakor a b.-gyarmati kir. törvszék telekkönyvi pertárában 1962—88. szám alatti feltételek mellett megtartandó.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birósághoz előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Megéritendő, hogy a beadott utóajánlat az ajánlattevőre feltétlenül akkor is kötelező, ha az árverésre meg nem jelent és ha magasabb igéret nem tétetett, s akkor is, ha az ajánlat folytán tartott árverés megsemmisittetnék s ujabb árverés rendeltetnék el.

Kir. törvényszék telekkönyvi hatósága. B.-Gyarmaton, 1889. évi december hó 4-én

Árverési hirdetmény.

Mely szerint alólirott mint a béri közbirtokosság meghatalmazottja közhirré teszi, hogy a béri közbirtokosság tulajdonát képező regale italmérési joghoz tartozó:

1) a béri 35. sz. tljkönyvben foglalt A. I. 1. rsz. 44. hrsz. beltelek, korcsmaház, udvar és pincze 700 frt kikiáltási ár mellett; 2.) az ugyanazon tljkvben foglalt 338. hrsz. erdészlakhoz tartozó udvar és kert 150 frt kikiáltási ár mellett; 3.) ugyanazon tljkvben foglalt 344 hrsz. füveskert beltelken 100 frt kikiáltási ár mellett; 4.) ugyanazon tljkvben 352 hrsz. pálinkaház, kert és beltelek 50 frt kikiáltási ár mellett; 5) az ugyanazon tljkvben foglalt 131 hrsz. alatti kert beltelken 200 frt kikiáltási ár mellett; 6) az ugyanazon tlkvben foglalt 226. hrsz. volt mészáros lakot képezett udvar és kert 200 frt kikiáltási ár mellett; 7) az ugyanazon tljkvben foglalt 186. hrsz. kert beltelken 50 frt kikiáltási ár mellett; 8) ugyanazon tljkvben foglalt 1548. hrsz. malomtelek 80 frt kikiáltási ár mellett; 9) az ugyanazon tljvkben foglalt 1549. hrsz. malomtelek 120 frt kikiáltási ár mellett; 10) az ugyanazon tlkvben foglalt 268. hrsz. pincze 10 frt kikiáltási ár mellett 1890. évi február hó 4-dik napján d. e. 9 órakor a helyszinén tartandó nyilvános árverésen többet igérés folytán elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlan kikiáltási árának 10 % bánatpénzképen letenni.

A vételárnak pedig első egyharmad részét 1 hó, második harmad részét 2 hó, és harmadik harmad részét 3 hó alatt lefizetni. — Az árverési feltételek Szirákon alulirottnál megtekinthetők.

Kelt Szirákon, 1890. évi január hó 9. napján

Plachy Gusztáv,
mint a béri közbirtokosság meghatalmazott ügyvédje

Nyomatott a kiadótulajdonos Kék Lászlónál B.-Gyarmaton 1890.